

Berry Bees

Cat Le Blanc

OPERACIÓ COLLAR DE DIAMANTS

Cat Le Blanc

operació collar de diamants

Il·lustracions de
Giuseppe Di Maio i Arianna Florean

Estrella Polar

Tots els noms i personatges relacionats en aquest llibre són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Projecte editorial: Atlantyc S.p.A.

Il·lustracions de la coberta: Nicoletta Baldari i Emilio Urbano

Il·lustracions de la història: Giuseppe Di Maio i Arianna Florean

Il·lustracions de les pàgines inicials dels personatges: Nicoletta Baldari

Supervisió editorial: Alessandra Berello

Director artístic: Clara Battello

Col·laboració editorial: Beatrice Drago

Col·laboració gràfica: Sara Storari

Idea original de Carolina Capria i Mariella Martucci

Títol original: *Operazione collare d'oro*

© de la traducció: 2019, Maria Llopis Freixas

Versió original publicada per RCS Libri S.p.A. (Fabbri Editori)

© 2018, Atlantyc S.p.A., Itàlia

www.fabbrieditori.eu

© 2019, Editorial Planeta, S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: febrer del 2019

ISBN: 978-84-9137-732-0

Dipòsit legal: B. 163-2019

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Frustrar un atemptat, enxampar un segrestador perillós, desbaratar una banda de traficants internacionals... La vida secreta de les tres espies més joves del món estava plena de missions molt perilloses, però a la vegada molt emocionants.

Encara que no ho semblés, però, la vida com a simples estudiants tampoc no es quedava enrere: aquell dia, per posar un exemple, la missió de les tres amigues era «entrar d'amagat a l'aula quan el timbre ja havia sonat!».

—D'acord, ara entrem sigil·losament al pati i agafem totes les cordes per saltar —va proposar la Lola,

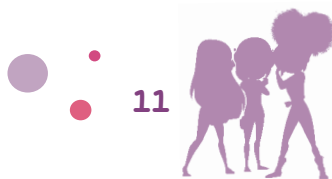
ajupida amb les altres al fons del passadís desert de l'escola Paillard—. Després ens enfilem fins al laboratori a la segona planta, lliguem les cordes i les fem servir per sortir per la finestra fins a la de la nostra aula...

—Daixò... escolta, *chérie* —va intentar interrompre-la la Juliette.

—Sí, ja ho sé: també hem de distreure la professora Wallace perquè no ens vegi entrar d'amagat —va continuar la Lola—. Ja hi he pensat, en tot això: Bobby, faràs servir el BeePhone per introduir-te en el sistema antiincendi i fer que es dispari l'alarma, així ella correrà cap a l'exterior... i quan torni, nosaltres estarem assegudes als nostres llocs! Digueu, és un super-plà o no?

Llavors la Bobby i la Juliette es van mirar, desconcertades.

—És un pla moooooooooolt súper —va confirmar la Bobby—. Però, i si en comptes de fer això truquem a la porta de l'aula i diem: «Bon dia, professora, perdoni que arribem tard»?

—El timbre ha sonat fa molt poca estona —va observar la Juliette—. Estic segura que no hi haurà cap problema.

Just en aquell moment, la Lola va brandar el cap i es va entristir:

—Noies, no serà cap problema per a vosaltres que teniu un munt d'estrelletes, però jo ja tinc dos asteroides!

La professora Wallace, la mestra de ciències més temuda de l'escola, s'havia inventat el «Mètode Univers»: cada vegada que els seus alumnes es mostaven estudiosos i disciplinats rebien una «estrelleta»; quan en feien una de grossa es guanyaven un «asteroide». Des que havia començat el curs, la Lola ja havia rebut dos asteroides (l'un, quan havia confós un suc de col vermella, que era per fer un experiment, amb suc de taronja i se l'havia begut d'un glop, i l'altre, quan havia perdut la pilota que representava Júpiter en el seu sistema solar i l'havia substituïda per una galeta de xocolata). Un tercer error li faria guanyar un terrible «forat negre» i l'obligació d'ajudar la

mestra a posar en ordre tota la secció de «Ciències» de la biblioteca de l'escola.

Davant de la porta tancada de l'aula, la Lola va abraçar les seves amigues, angoixada, i els va demanar:

—Us ho prego, per favor: ajudeu-me a no acabar sota una pluja d'asteroides!

—D'acord, m'has convençut, crec que tinc la solució —va fer sorneguera la Bobby. Després va furgar a la butxaca superior dels pantalons de peto—. Si no l'hem aixafat...

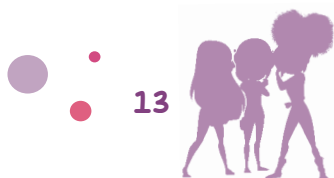

BBBZZZZZ

El MicroFlyingThunder, anomenat «Pardalet» per la Lola, era un microdron dissenyat per la Bobby que tenia forma d'abella i era capaç d'executar les ordres que emetia bronzint la seva creadora.

—Bzzzzzzzzzz... —va fer la Bobby i, al cap de pocs segons, l'abelleta va treure el cap de la butxaca i va sortir volant.

—Vinga, Pardalet, la professora encara no ha pas-

sat llista! —va murmurar la Lola mentre espiava per la finestreta de la porta.

—Bz-zzz-zzz...

El Pardalet va volar cap avall i va passar per l'es-cletxa entre la porta i el terra.

—B-b-b-zzzzzz...

A través de la finestreta, la Bobby, la Lola i la Juliette van veure l'abelleta dirigir-se cap a la mestra i posar-se a volar insistentment al voltant del seu cap.

La professora, molesta, va començar a agitar les mans.

—Fora, fora!

—Bz-bz —va bronzir la Bobby, ordenant al Pardalet que conduís l'objectiu cap a la finestra.

La mestra es va aixecar de la cadira i va seguir l'insecte per fer-lo fora.

—Funciona! —va exclamar la Juliette—. Ràpid!

Les joves espies es van esmunyir dins l'aula i van anar a seure a l'última fila, confonent-se entre els companys ja asseguts.

—Molt bé, ara podem començar a passar llista —va anunciar la professora tornant a la cadira, convençuda d’haver fet marxar el Pardalet, mentre aquest volava discret i silenciós cap a la butxaca de la Bobby.

Feliç perquè el perill havia passat, la Lola va obrir la motxilla per agafar el llibre de ciències, però ho va

fer amb tanta energia que en va sortir disparada una cosa rodona i vermella que rodolava.

La poma del berenar de la Lola va travessar l'aula, per poc no va tocar la professora i es va aturar amb un sorollós *TONF!*, en el cartell d'estrelletes i asteroïdes que estava enganxat darrere d'ella.

—Bon dia, Lola... —va dir en un to glacial la Josephine Wallace.

La Lola va sospirar, resignada:

—Ups... em sembla que acabaré en un forat negre!

